

1883-02-07

AFSENDER

Susette Cathrine Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Omtalte personer:
Jørgine Aggersborg
Morten Christian Aggersborg
Gitte Høyen
Anne Irgens
Ludwig Kabell
Niels Skovgaard
Hanne Westengaard
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Mappe 42 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Susette Holten skriver at Gitte Høyens søster, Hanne Westengaard er død. Hun fortæller om sin fødselsdagsfest, hvor Niels Skovgaard dansede mazurka.

TRANSSKRIFTION

Mappe 42 nr. 14

Rosenvænget den 7 -ende - Febr. 1883

Du sagde at [?] havde et billede begyndt til mig.

Min egen søde Kim! Jeg håber for Dig, at Du har husket, at det er Tante Gines Fødselsdag i Dag. Dog, den er kommet saa complet bagpaa baade Niels og mig, men ved en lykkelig Skæbnens Indskydelse kom vi dog undervejs med det.; vi var nemlig sammen i Byen i gaar. Vi var inde hos Fru Høyen, Frk. Vestengaard er død; ja, det ved Du maaske ikke en Gang, hun døde i forrige Uge, det har taget meget paa Fru Høyen, med hvem det i det hele taget gaar stærkt ned ad Bakke. Men saa paa Vejen kommer jeg pludselig til at nævne Tante Anes Fødselsdag og saa optænde der en saadan Revsel baade i Niels og mig, for vi havde begge en trykkende Fornemmelse af, at den svævede i en mer Fremtid, men ingen vidste naar, vi vidste det var noget med 7, enten 7, 17 eller 27 sa styrtede jeg op til Apotekerens og fik den overraskede Underretning, at det var Tante Gines og ikke Spor af Tante Anes. Der ser Du, naar Du ikke er her

-2-

hjemme, saa er vi ligevis som vildfarende Faar. Vi tænker paa at spille Comedie hos Gudmoder Du ved jo nok, der er en lille norsk Frk. Petersen i Vinter, vi kommer vist til at spille et Stykke hende Fader en gang har skrevet, det er ganske morsomt, men udmærker sig navnlig ved at være fuldproppet med Sange, og nu tænke Dig at alle Acteuernes Musikalitet er saadan saa jeg er udpeget som begavet med de største Evner i den Retning, tænk Dig nu mig som første (Ja for Resten ogsaa eneste) Elskerinde lirende den ene Vise af efter den anden, det bliver en køn èn. Nu maler jeg paa kraft og laver næsten ligevis noget aldeles rædselsfuldt noget, min eneste Trøst er, at Frk. Weises er endnu værre, hun bryster sig paa samme Maade med mit.

[Jeg er flov ved at hilse Z. fra Uglebølle, naar jeg ikke ogsaa maa fra Dig.]
Nu skal vi have Uglebølle, den mageløse, det har kostet mig en overmenneskelig Anstrengelse at faa Fingre i hende, da hun er flyttet og

ingen Mennesker vidste hvorhen. Alle man spurgte sukkede de kun for at faa fat i hende, men ingen vidste noget om hende, endelig lykkedes det og nu kommer hun i Morgen.

Har Du opdaget hvad for et frygteligt Uhyre jeg er, for nogen Tid siden opdager jeg et Par af Dine Sokker, hvordan

-3-

det har forstuet sig kan jeg ikke begribe men nu ikke formeget ved kun at have 11, jeg er meget ulykkelig over min Dumhed. Jeg har haft Brev fra Sverrig skal hilse meget, børnene er flinke, Tante har det mindre godt, hun takker for Dit Brev, hun har skrevet til Din Fødselsdag, men mener ikke, du har faaet det, hun siger Du ikke maa vente noget fra hende, nu da hun ikke godt kan taale at skrive. Onkel Christian har lidt Pødegæde men er nu meget bedre. Fæstet er nu ganske flink men gaar endnu ikke ud. Vi har endnu i høj Grad Vinter, hos Dig spirer vel alt og Du indaander i fulde Drag den dejlige Foraarsluft, som vi nu en Gang imellem bilder os ind at lugte en Smule af for Ex. i Dag, skjønt det fryser er der dog virkelig noget vist Foraarsagtigt i Luften, jeg kommer nu lige Hjem fra en mageløs Spadseretour ved Stranden, ved gamle Kalkbrænderi, der er ganske henrivende, det blå skinnende Vand med et Stykke tillagt, et Vrag skruet ind heri med is opover, glitrende i solen, og Kjøbenhavns Kirker Tårne i blå Dis langt ude; ja min Sandten er her lige saa skjønt som i Rom, og [?] at lægge Havn Derude. Min Fødselsdag var her en Del unge; aldrig har jeg anet at Niels var

-4-

Dandser, han svang sig paa livet løs, og min Forbavselse kulminerede da jeg saa han dandsede Mazurka med to Trin.

Du spørger med Haab til mit "romanske Væsen" Du kan være rolig, det er godt, endog meget ren Stil, Sagen er jeg har stjaalet hele Sværten fra Dig, ja Du maa undskylde men jeg tog mig den Frihed at laane Dine Tegninger til tæpperne i Viborg Domkirke, det maatte jeg vel nok, å, hvad! det var jo ikke Tid at skrive nu at bede om det; du finder det maaske [?] at jeg ikke skrev det forrige Gang, men jeg tænkte virkelig slet ikke paa det i det Øjeblik. I Gaar Aftes var Niels og jeg henne at høre Hans [?]. Ellers komme vi meget lidt i Theateret i Vinter, der gaar næsten aldrig noget der er værd at se. Har Niels fortalt Dig, at han og Kabell gik og photographeredes i Julen, jeg fik [?] stor Carton til min Fødselsdag af dem med alle disse Fotografier arrangeret paa med Randtegning, portrætter af dem selv med Skitsebøger, og nogle meget mærkeligt, der ser ud som vilde Klippeegne i Maaneskin, men i Virkeligheden er et uskyldigt Stengærde med lidt Sne paa.

Lev vel, Hilsen fra alle her. Din egen lille Søster. Vil Du hilse Zarthmann fra
Madam Uglebølle.

Personenget den 4de Febr. 1813.

Beskrivelse

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 42 Nr. 14

Ju sagde af Længsel at ville have et Billede af mig

Min egen egen Tante! Jeg hader for
Sig, at Du har husket at det er Tante
Jens Fødselsdag: Jeg, den er kommen
saa komplet bagpaa baade Niels og mig,
men ved en lykkelig Omstændighed
kom vi dog under Vejs med det; vi var
nemlig sammen i Byen i Gaar, vi var inde
hos Fru Højens, Frø Wulfsgaard og dybt, ja
det ved Du måske ikke en Gang, hvor dybt
forrige Uge, det har taget noget fra Fru
Højens, end hvem det i det hele gaar stærkt
ned ad Bakken. Men saa paa Jens kom
vi pludselig til at møde Tante Jens Fødsels-
dag, og saa optændes der en saadan Rødsel
paa Niels og mig, for vi havde begge
en trykkelig Forventning af at den
svarede i en mere Fremtid, men ingen vidste
når, vi vidste det var noget med 4. enten
7-14- eller 27; saa begynde jeg op til Apothekeren
og fik der, den højt overraskende Underretning
at det var Tante Jens og ikke Tante
Jens. Der var du, naar du ikke er der

hjemme, saa er vi ligesom som vidt-
farende Fær, V. Høsten paa et spille
Comedie hos Gudmoder, der ved jo nok den
er en alle norske Fær. Petersen i Vinter,
vi kommer vist til at spille et Stykke
hendes Fader og Geng her der, det er ganske
interessant, men udmærket sig navnlig ved at
være fuldt besat med Sange og med tanke på
at alle Opholdernes Hovedsag er at se dem,
saa jeg er udpeget som begavet med det største
Lover i den Retning, tank Dig med mig
som første (for for Peter og hans eneste) Elskende
deres den ene Vise af efter den anden, det
bliver en kord in.

Men under jo paa Kraft, og lever naturligvis
nogen aldeles rask og fuldt noget, min eneste
Ting er at Fær. Weiss er endnu yngre,
men trykter sig paa paa paa. Måde med det
Men skal vi have Målehold, den magiske,
det har kostet mig en overmenneskelig Kædet,
der at paa Fingre i hende, da hun
er flyttet i nogen Manner i det hende,
alle man spægte, som subbede de hende
for at paa fat i hende, men ingen vidste
nogen om hende; endelig lykkedes det i en
hundreder hende i Morgen.

Har du opdaget hvad for et frugtbart Måle
jo er, for nogen tid siden opdager jo
et Par af sine Sønner hos mig, hvor dan

det har forstubbet sig kan jeg ikke begribe
hvad mig nu ikke foregik ved dem at
have 11, jeg er meget ulykkelig og er min
hed. Jeg har haft Brev fra Trorsig,
skal ikke noget, Birnens er flink, Tante
har det mindre godt, hun takker for det
Brev, hun har skrevet til din Fødselsdag,
men mener ikke du har fået det; kan
siger du ikke maaske sende noget på hendes
nu, da hun ikke godt kan lide at skrive.
Onkel ^{Christen} har lidt Podagra, men er nu meget bedre,
Fader er ganske flink, men ganske endnu ikke
ud. Jeg har været i høj Grad Vinter, det sig
spiser og alt og der indvinder i fælles drag
den sejlede Forårsluft, som vi nu gang ind-
læse bliver os ind at lugte en Smule af;
for Ex. i Dag, skjønt det fryses er der dog
sikkert noget nyt Forårsagtigt i Luften, jeg
kommer nu lige hjem fra en majstige Spads-
setour ved Strandens, ved gamle Halkbrønde;
der er hvidvint, det blå skinnende Vand, med
et Stykke tillagt, et Vrag skruet ind heri, med
Is opover, glatende i Solen, og Højens Rinder
tørre i blå det lægt ude; jeg min Sandten
er her lige saa kjent som i Rom, og Ogden
at lægge Haars Dæm. Min Fødselsdag var
her en del Høj; altyd har jeg anet at Niels var

Andreus, han saag sig paa Livet lige, og
sin Forbause kulminerede, da' han
ham kunde Maquaka sende to Trind.

Du spørger med Hiss til mit "romanske
Kæmpe", du kan være rolig, det er godt, endog
meget mere. Sagde vi sig har stjålet alle
Tavler fra dig, jo du maa undskyldes
nu og jeg har mig den Tid at være ~~stillet~~
nære til Tappan; Vilos, Danksigelse, det
saatte sig vel nok, D. hvad, det var jo
ikke Tid at skrive med at bede om det; Du
finder det mærke kærkom, at jeg ikke skrev
det forrige Gaar, men jeg tænkte virkelig
det ikke paa det; det Gælder. I Gaar aften
var det og jeg kunne at høre Hans Gligting.
Eller kunne vi meget lidt; Theatret. Hørte
de gæst næsten alle og meget der er vordet at se.
Har ikke fortalt dig, at han og Hapell gik og plejede
gæstede; Gudne, jeg fik ~~en~~ stor
Gæst til min fødselsdag af dem med alle sine
Photografier arrangeret paa med Hæderlighed;
Portretter af dem selv med Mittebøger, og
nogle meget ^{interessante} ~~interessante~~, der ser ud som vilde
Hippiegre ^{illustration} ~~illustration~~; Virkelig glad er at udkyde
et Stueværelse med lidt Lue paa.

Se vel ~~hils~~ ^{hils} her. Din Lyve lille Søster.

Vel du ikke Læstmann for alle den Uglebelle